

kommunerne, og at den ikke længere skal være nogen Statsafgift. Vi kan fuldt ud tiltræde dette, men jeg for mit Vedkommende tvivler noget om, at de Afgifter, som Amts- og Sognekommunerne derigennem kan faa, bliver saa store, at de kan dække de forøgede Udgifter i Anledning af: Automobilsejers paa vore Veje. Dette er et Spørgsmaal, som vi kan drøfte nærmere, naar vi faar et Lovforslag i den Retning til Behandling. Jeg vil dog lige bemærke, at jeg kunde tænke mig, at det selv med denne Afgifts Overgang til Amts- og Sognekommunerne kunde blive nødvendigt alligevel at røre ved den Lov, som den højtærede Finansminister nævnte, Loven af 1867.

Bortfaldet af Afgiften paa Lystfartøjer, efter at det har vist sig, at denne Afgift intet betyder finansielt og er meget vanskelig at faa opkrævet, kan mit Parti bifalde.

Med Hensyn til Forlystelsesskatten er der foreslaaet 3 Ændringer. Den første gaar ud paa, at der skal indføres en Mellemtakst paa 15 Øre for Billetter mellem 50 og 75 Øre. Det er en Ændring, som jeg tror er rigtig og ønskelig; det er et for stort Spring for disse billige Billetter at gaa fra 10 Øre op til 20 Øre. Den anden Ændring, at Sporten skal fritages, kan mit Parti ogsaa fuldt ud billige. Det har vist sig, at denne Skat ikke giver mange Penge i Kassen, men alligevel har den gjort nogen Fortræd. Ogsaa den tredje Ændring, gaaende ud paa Lempelser med Hensyn til Afgiften, naar Overskuddet tænkes anvendt i almennyttige Øjemed, kan vi anbefale, og jeg vil takke den højtærede Finansminister, fordi han har foreslaaet denne Ændring, som jeg finder meget paakrævet og ønskelig.

Loven om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen foreslaas fornyet med et Par Ændringer. Den første Ændring angaaende dem, der selv ruller deres Cigaretter, er vist ikke af megen Betydning. For den anden Ændring, der angaar Afgiften for dem, der avler Tobak, vil jeg gerne sige den højtærede Finansminister Tak. Jeg tror, det er en Ændring, som er meget nyttig, saaledes som Forholdene har udviklet sig; der var noget vist urimeligt i, at Avlerne skulde betale Afgiften, før de fik Tobakken solgt eller den blev anvendt paa anden Maade. Vi kan saaledes fuldt ud tiltræde dette Lovforslag.

Jeg kommer derefter til Forslaget om Formue- og Indkomstskat. Dette indeholder tre Ændringer i Forhold til den nuværende Lov. Den første Ændring angaar Beskatningen af Friaktier og gaar ud paa, at i Fremtiden skal disse Aktier beskattes

efter deres Paalydende og ikke efter deres Salgsværdi. Den Begrundelse, den højtærede Finansminister har givet i sine Bemærkninger til Forslaget, forekommer mig at være rigtig; men jeg kunde dog ønske dette Spørgsmaal nærmere undersøgt i Udvalget, før jeg tør tage positivt Standpunkt dertil. Den anden Ændring tilsigter Lempelser i Formueskatten for Skatteydere, hvis Indtægt er under 4 000 Kr. Hidtil har der kun været givet Lempelser for dem, hvis Indtægt var under 3 000 Kr., men jeg tror, det er rigtigt, at vi faar denne Grænse sat op, saaledes som foreslaaet. Den højtærede Finansminister har Ret i, at de Folk, der sidder med en lille Formue og kun har Renten at leve af, ikke er meget godt stillede i disse Tider.

Den tredje Ændring angaar Vederlaget til Kommunerne for Opkrævning af Skatten. Det har vist sig, at det Beløb, Kommunerne oppebar, har været meget stærkt stigende de sidste Aar; derfor foreslaar nu den højtærede Finansminister, at det Vederlag, de skal have, nedsættes fra $1\frac{1}{2}$ til 1 pCt. af det opkrævede Beløb. Hvis det Beløb, Kommunerne her faar ind, kun skulde betragtes som et Vederlag for Skattens Opkrævning, maa jeg indrømme, at saa er det et meget stort Beløb; men jeg har dog opfattet dette Vederlag ogsaa noget som en Godtgørelse til Kommunerne for den Ulejlighed, de har med at paaligne Statsskatter i det hele. Det ærede Medlem Hr. Wilmann har ogsaa omtalt dette Vederlag og var betænkelig ved at gaa ned fra $1\frac{1}{2}$ til 1 pCt. Det ærede Medlem kunde tænke sig andre Maader med Hensyn til Vederlagets Fordeling, og det kan jeg ogsaa. Jeg kunde saaledes tænke mig, at Vederlaget i Fremtiden ikke blev fordelt til Kommunerne med en vis Procent i Forhold til Skattebeløbet. Størrelse, men at den enkelte Kommune derimod fik et Beløb svarende til det Antal Skatteydere, der fandtes i Kommunen. Det er nemlig tidt de smaa Beløb, det volder størst Besvær at faa ind, og Staten er interesseret i, at der kommer saa mange Skatteydere med som muligt, at Kommunerne ikke af Nemhedshensyn undlader at ansætte Skatteydere til Skat, naar de kan vente sig en Del Besvær med senere at faa Skatten ind fra de paagældende. Hvis vi nu kunde blive enige om at fordele dette Vederlag ikke i Henhold til Skattebeløbet Størrelse i vedkommende Kommune, men derimod i Henhold til Antallet af Skatteydere i Kommunen, saa vilde vi opnaa at gøre de enkelte Kommunalbestyrelser interesserede i at faa saa mange